

CARTA DOMINICAL

19 D'ABRIL DE 2009

RESSÒ DE LA PARAULA

Les vinyes de mossèn Aragonès

Que jo sàpiga, Mn. Aragonès no té cap vinya. Però, com bon capellà que estima la terra on exerceix el seu ministeri sacerdotal, podem dir que les vinyes del Penedès “són seves”. No ho són per la via de la “possessió”, sinó per la via de l'estimació. L'estimació apostòlica i sacerdotal, que el prevere diocesà secular professa al “seu” món. De fet, Sant Pau des de l'experiència de Crist Ressuscitat, va formular aquell principi fonamental de l'anomenada “espiritualitat secular”: “tot és vostre, vosaltres del Crist, i Crist de Déu” (1Co 3,23). “Les vinyes són vostres, vosaltres de Crist, i Crist de Déu”.

Aviat els primers calors de primavera faran rebrotar les sarments, i les vinyes de Mn. Aragonès despertaran del seu son d'hivern letàrgic. Ell ho sap ben bé, perquè la natura no falta a la seva cita. Pot ser que, com que ha conegut molta història acumulada, el que li preocupa és el futur de les vinyes mateixes a llarg termini. Sense les vinyes la primavera mai no seria la mateixa.

Tot i això, la seva mirada traspua una barreja de pau, de tristesa i d'ironia, aquella pròpia dels savis que han après en l'escola d'una llarga vida. Sembla que pateixi el contrast entre el gaudi de l'espectacle primaveral de les vinyes i la preocupació davant la imatge tardorenca que ofereixen les comunitats cristianes. Potser, més d'una vegada, en temps de Pasqua, li haurà brollat del seu cor sacerdotal una pregària com aquesta: “Senyor, tal com fas esclatar la vida d'aquestes vinyes cada primavera, ¿no podries ressuscitar la fe d'aquests germans?, ¿no podries reverdir l'esperança i l'amor de les nostres comunitats?...” Perquè no consola tant el camp a la primavera, si li manca la

primavera de la humanitat. I creix el dolor del capellà, en constatar que a la resurrecció de la natura no sempre acompanya la resurrecció de l'Esperit en els germans, als quals ha lliurat la seva vida. Tanmateix, sense deixar el seu somriure pacificador, sense abandonar-se a l'esgotament, no s'estarà d'oferir als fidels la litúrgia de la Pasqua, per què no els manqui la Vida.

No lluny d'on viu Mn. Aragonès, pràcticament entre les mateixes vinyes, celebrem tal dia com avui, un bon signe de primavera sacerdotal. La vinya del Senyor, de tant en tant, dona bons fruits: l'ordenació sacerdotal de Mn. Agustí Roig. Tot prevere és un fruit de l'Esperit en el camp de la seva Església, i alhora una promesa de més fruits.

- Les primaveres a l'Església al llarg de la història, sempre han estat moments de resurrecció, val a dir, moments pasquals.

- Qui i com ha produït aquestes primaveres? Sens dubte el mateix Esperit que ha permès (o conduït?) el desert i l'hivern a l'Església.

- Però, d'ençà que Jesús va constituir Dotze Apòstols, el seu Esperit ofereix a l'Església, en els successors, el seu servei de sembra i conreu.

Entre Mn. Josep Maria Aragonès i Mn. Agustí Roig hi ha molta història viscuda per l'Església; potser dels trams històrics més accelerats i canviants que el Poble de Déu ha viscut des de fa més de dos mil anys. Però roman la mirada sacerdotal, que, contemplant el revifament de vida a les vinyes, maldarà per noves primaveres a l'Església.

† Agustí Cortés Soriano

Bisbe de Sant Feliu de Llobregat